

**ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΔΑΦΙΚΩΝ
ΚΟΛΕΟΠΤΕΡΩΝ (CARABIDAE &
TENEBRIONIDAE) ΣΕ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ**

**Ιωάννης Αναστασίου & Αναστάσιος Λεγάκις
Ζωολογικό Μουσείο, Τμ. Βιολογίας
Παν. Αθηνών**

Γενικός στόχος

Η διερεύνηση των παραγόντων στους οποίους οφείλεται η ποικιλότητα της πανίδας του Ελλαδικού χώρου

Χώροι μελέτης:

- α. Τόξο νότιου Αιγαίου
- β. Πελοπόννησος

Ομάδες μελέτης:

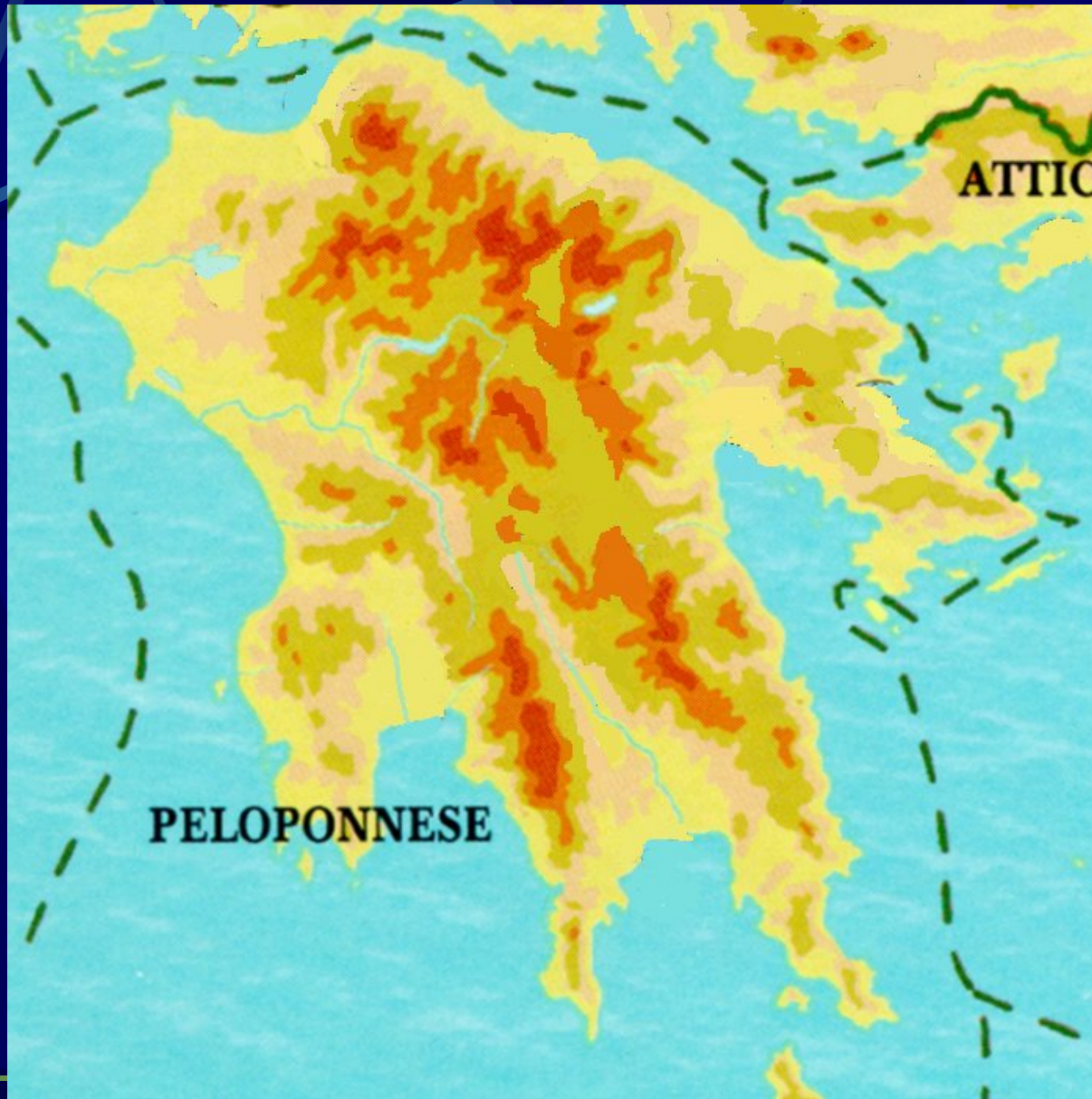
Κολεόπτερα Carabidae και Tenebrionidae

Βασική μεθοδος δειγματοληψίας:

Παγίδες παρεμβολής

Στην παρούσα μελέτη επιχειρήθηκε η ανάλυση της δομής και της βιοποικιλότητας των εδαφικών κοινοτήτων των Κολεοπτέρων σε διαφορετικά υψόμετρα και ενδιαιτήματα σε πέντε βουνά της Πελοποννήσου

Χελμός, Ερύμανθος, Μαίναλο, Πάρνωνας,
Ταΰγετος

Η δειγματοληψία πραγματοποιήθηκε με τη χρήση παγίδων παρεμβολής (pitfall traps) και έλαβε χώρα από τον Ιούλιο του 1995 έως τον Ιούνιο του 1998

Οι παγίδες αλλάζονταν ανά εποχή και τα αποτελέσματα εκφράστηκαν σε αριθμούς συλληφθέντων ατόμων ανά 100 παγιδοημέρες

Σε κάθε σταθμό, 20 παγίδες τοποθετημένες σε δύο σειρές

Οι σταθμοί δειγματοληψίας (27 συνολικά) τοποθετήθηκαν εντός των κυρίαρχων τύπων ενδιαιτημάτων σε κάθε βουνό:

- Υποαλπικές διαπλάσεις
- Φυλλοβόλα δάση
- Δάση μαύρης πεύκης
- Δάση ελάτων
- Μικτά δάση
- Μακία
- Φρύγανα

Εποχικές δειγματοληψίες

Χελμός:	3 χρόνια
Μαίναλο:	2 χρόνια
Ερύμανθος:	1 χρόνος
Πάρνωνας:	1 χρόνος
Ταΰγετος:	1 χρόνος

Η ανάλυση πραγματοποιήθηκε στο επίπεδο του είδους

84 είδη Carabidae

43 είδη Tenebrionidae

Οικολογικοί παράγοντες

Υψόμετρο

Υγρασία

Υδατοχωρητικότητα

pH

Οργανικό περιεχόμενο του εδάφους

Κάλυψη της βλάστησης

Γεωγραφικοί παράγοντες

Θέση στον άξονα Βοράς-Νότος

Θέση στον άξονα Ανατολή-Δύση

Κύριο στατιστικό εργαλείο:

CANOCO

Συγκρίσεις μεταξύ οικολογικών παραγόντων
και σύνθεσης βιοκοινωνιών εδαφόβιων
Κολεοπτέρων σε σχέση με:

Βουνά
Εποχές
Υψόμετρα
Ενδιαίτηματα

Συμπεράσματα

Η αφθονία των ειδών ήταν μεγαλύτερη στις ανοιχτές διαπλάσεις και μικρότερη στις δασικές

Οι μεγαλύτερες τιμές αφθονίας παρατηρήθηκαν στις υποαλπικές περιοχές και οι μικρότερες στα αμιγή πευκοδάση

Στις ορεινές περιοχές φάνηκε να μην ισχύει το τυπικό πρότυπο των πεδινών περιοχών με υψηλές τιμές δραστηριότητας κατά την Άνοιξη και το Φθινόπωρο και χαμηλές το Καλοκαίρι και το Χειμώνα

Σε μεγάλα υψόμετρα και σε πολλές περιπτώσεις σκιερών ενδαιτημάτων η θερινή δραστηριότητα ήταν πολύ υψηλή και η φθινοπωρινή χαμηλή

Σε γενικές γραμμές όμως, στους περισσότερους σταθμούς και για τα περισσότερα είδη οι μεγαλύτερες τιμές πυκνότητας/δραστηριότητας λήφθηκαν κατά την άνοιξη

Η μεγαλύτερη διαφοροποίηση των βιοκοινωνιών φαίνεται να οφείλεται περισσότερο στους οικολογικούς και λιγότερο στους γεωγραφικούς παράγοντες